

Ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 12 augustus 2010 is appelland in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 7 juli 2010 tot ontslag per 1 november 2010 op grond van artikel 3.8 lid 3 en lid 7 van de CAO voor het primair onderwijs (CAO PO).

Bij brief van 30 augustus 2010 heeft de gemachtigde van appelland de gronden van het beroep nader toegelicht onder overlegging van 11 producties.

Verweerster heeft op 19 oktober 2010 een verweerschrift ingediend, eveneens vergezeld van 11 producties. Appelland heeft vervolgens aan de commissie nog toegezonden het bestuursformatieplan 2010-2011 van verweerster.

Het beroep is behandeld op 3 november 2010. Daarbij waren aanwezig appelland en zijn gemachtigde en namens verweerster de heer, adjunct algemeen directeur en mevrouw, manager personeelszaken, vergezeld van de gemachtigde van verweerster.

2. De feiten

Appelland is in dienst geweest van verweerster sinds 8 maart 1999 op een werktijdfactor van 0,8681 en met een aanstelling voor onbepaalde tijd als algemeen schoolassistent in het kader van de in- en doorstroomregeling.

Bij besluit van 23 april 2009 heeft verweerster appelland geplaatst in het risicodragend deel van de formatie.

Het tegen dat besluit door appelland ingestelde beroep is door de Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs bij beslissing van 22 juni 2010 ongegrond verklaard.

3. De standpunten van partijen

Appelland meent dat het besluit niet in stand kan blijven, omdat hij 11 ½ jaar goed heeft gefunctioneerd, omdat de door hem uitgevoerde werkzaamheden feitelijk blijven bestaan, omdat verweerster financieel gezond is en omdat er onvoldoende rekening is gehouden met zijn gedeeltelijke WAO-uitkering. Er is slechts een standaardoutplacementbegeleiding door verweerster bekostigd en hij is onvoldoende begeleid naar ander werk.

Appelland is moeilijk plaatsbaar en de gevolgen van ontslag zijn ernstig.

Verweerster voert aan dat zij inderdaad financieel gezond is en dat wenst te blijven. Zij heeft de functie van appelland uitsluitend in de formatie kunnen opnemen op grond van de bekostiging in het kader van de in- en doorstroomregeling. Zij heeft geen mogelijkheid om die functie binnen haar formatie te handhaven voor eigen rekening. Dat zou leiden tot onvoldoende ruimte voor de reguliere formatie.

In de loop der jaren heeft verweerster appelland in staat gesteld om diverse diploma's te halen en in het kader van de RDDF-plaatsing heeft verweerster door de gemeente Hoorn aangeboden, op de persoon van appelland toegespitste outplacement bekostigd. Verweerster heeft voorts in dat jaar bij andere instellingen geïnformeerd of appelland daar plaatsbaar was, doch dat is niet gelukt. Ook de andere werknemers in het kader van ID-regeling zijn inmiddels uit dienst getreden.

4. De motivering

Stopzetting of vermindering van de subsidiering van de loonkosten van appelland biedt in beginsel voldoende grond voor opheffing van de betrekking en voor een ontslag met toepassing van artikel 3.8 lid 3 van de CAO PO.

Appellant heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat binnen de reguliere bekostiging zonder subsidie continuering van zijn functie mogelijk zou zijn.

Daarentegen is alleszins aannemelijk dat handhaving van de functie van appellant op basis van de reguliere bekostiging ten koste zou gaan van de inzet van regulier personeel, ten behoeve waarvan die bekostiging van overheidswege wordt gegeven. De omstandigheid dat, zoals appellant stelt, handhaving van zijn functie nog niet direct zou leiden tot het faillissement van verweerster doet er niet aan af dat het standpunt van verweerster, dat het niet verantwoord is functies waarvoor geen inkomsten aanwezig zijn aan te houden, niet onredelijk is.

Het is appellant ook altijd duidelijk geweest dat, zoals ook op zijn akte van benoeming is vermeld, zijn aanstelling berust op de Regeling In- en Doorstroombanen voor langdurig werklozen en dat, zoals bij indiensttreding in 1999 is overeengekomen, de arbeidsverhouding zou worden ontbonden bij beëindiging toekenning subsidie. Verweerster heeft in de loop der jaren opleidingen van appellant en outplacementondersteuning bekostigd. Onbestreden is gesteld dat verweerster bij andere instellingen heeft geïnformeerd of appellant daar plaatsbaar was.

Daarmee heeft verweerster zich voldoende ingespannen om appellant te begeleiden naar een andere baan.

Het beroep is dan ook ongegrond.

5. De beslissing.

De commissie verklaart het beroep tegen het besluit van 7 juli 2010 ongegrond.

Deze beslissing is gewezen te Utrecht op 3 november 2010 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, mr. A.A.M. Mollee, mr. G.J.M. Prick en drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.